SENTINELA

ANUL II, Nr. 43
12 Octomvrie 1941

GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
B-dul Lascăr Catargiu, 31 – Bucureşti
TELEFON: 2.28.27. – 2.08.96.

Cum am lăsat şi cum am regăsit
BASARABIA ŞI BUCOVINA

Cernăuţi
Hotin
Soroca
Bălţi
Prutul
Tighina
Nistrul
Cetatea Albă
Cahul
Ismail

Centrul Cernăuţilor a cunoscut sub stăpânirea Română o deosebită înflorire culturală şi negustorească

Sanatoriul din Bugaz, de pe malul Mării Negre, a rămas ca o dovadă de efort constructiv şi civilizator românesc.

Prin meleagurile Bucovinei unde tot Românul îşi mărturisea fericirea muncii îndeplinite...

Chişinăul participă cu voioşie la viaţa românească a Basarabiei.

Cei lipsiţi de credinţă nu cruţă locaşurile sfinte. Biserica este marele lor duşman.

In fuga lor disperată hoardele lui Stalin au dat pradă flăcărilor oraşele din Basarabia.

Locuitorii au fost ucişi de gloanţele bolşevice. Singura lor vină este că au fost Români.

Ruinele se întind pretutindeni unde au trecut hoardele barbare.

29 IUNIE 1940...

După un an de robie, Basarabia şi Bucovina înfloritoare, răpite mişeleşte, se întorc la Patria-Mamă, însângerate şi cernite.

22 IUNIE 1941

A fost destul un an de stăpânire bolşevică pentru ca din binecuvântata Basarabie şi mândra Bucovină să nu rămâie decât jale şi pustiu. Duşmanul fără Dumnezeu a ucis preoţii şi a distrus bisericile. Din oraşe înfloritoare n'au rămas decât ruini. N'au fost cruţate nici spitalele, nici casele muncitorilor. Zilnic se descopere în Basarabia şi Bucovina trupuri sfinte de români ciopârţite de călăii bolşevici, care doreau distrugerea neamului nostru.

Acesta a fost „raiul bolşevic" şi din fericire el a dispărut ca un vis rău. Astăzi pedeapsa lui Dumnezeu îi ajunge pe cei fără nimic sfânt. Hoardele lui Stalin fug înspăimântate din faţa trupelor germano-române. Pericolul cel mare al barbarilor din răsărit a trecut. România dimpreună cu toată Europa răsuflă uşurată. Trăiască armatele victorioase care luptă pe frontul contra bolşevismului pentru cruce şi dreptate!

„Sentinela"

Cancelarul Hitler

despre credința Conducătorului și vitejia soldatului român

Fuehrerul a rostit săptămâna trecută o cuvântare plină de răsunet în toată lumea. Conducătorul Germaniei este omul faptelor, nu al vorbelor, și de aceea cuvântul său se aude atât de rar, în timp ce cârmuitorii altor popoare, ca de exemplu d-l Churchill, primul ministru al Angliei, vorbesc verzi și uscate în fiecare zi.

Cu atât, însă, Fuehrerul Cancelar este mai ascultat chiar de dușmanii impotriva cărora el duce luptă necruțătoare.

Pe scurt, Cancelarul a arătat dorința sa de a impiedeca izbucnirea și intinderea războiului. Vrăjmașii Germaniei și ai omenirii n'au înțeles simțimintele de omenie și ingăduință ale Fuehrerului și au impins la războiu.

Războiu au vrut? Il au. De doi ani de zile armatele germane zdrobesc, unul după altul, pe toți dușmanii, iar astăzi ele s'au incleștat în cea mai mare bătălie din câte a cunoscut omenirea, impotriva celui cumplit vrăjmaș al lumii: bolșevismul.

Impotriva acestui inamic, luptă, umăr la umăr cu armatele Fuehrerului, oștirea românească a Mareșalului Antonescu. Pentru bravura trupelor noastre și pentru loialitatea Conducătorului român, Fuehrerul Germaniei a avut cuvinte de prețuire salutate cu aplause de miile de persoane care erau de față.

Iată o parte din vorbirea Cancelarului Hitler:

„Molotov a voit să știe dacă garanția germană dată Românei apăra această țară și contra Rusiei. Și aici a trebuit să rămân credincios cuvântului dat. Nu regret că am făcut așa (aplause), *căci am găsit și în România un om de onoare în persoana Generalului Antonescu, care și-a respectat cu sfințenie cuvântul dat''.*

Ceva mai departe, arătând cum se desfășoară lupta impotriva bolșevismului, Fuehrerul a spus:

„La Sud, este România, care luptă (aplause). *Această națiune s'a refăcut cu o rapiditate uimitoare de pe urma uneia din crizele de Stat cele mai serioase care pot atinge un Stat, sub conducerea unui om viteaz și hotărît''*

Recunoașterea loialității Conducătorului Statului Român și a vitejiei soldatului nostru, de către Cancelarul Germaniei, omul providențial, care cu spada hotărăște o soartă mai bună și mai dreaptă pentru omenire, bucură întreaga suflare românească. Această recunoaștere dă incredere națiunii noastre că, in noua orânduire a lumii, România va fi așezată in toate drepturile ce i se cuvin.

S.

De ce se prăbușește Rusia?

Mulți se vor fi intrebând, cum este cu putință ca intr'o țară atât de întinsă și bogată ca Rusia să nu fie loc pentru fericirea și buna stare a oamenilor? Fiindcă, la prima vedere s'ar părea că belșugul pământului și intinderea lui trebue să aducă neapărat mulțumire și pace intre oameni. Așa ar fi dacă acei ce conduc astăzi Rusia s'ar fi gândit câtuș de puțin la fericirea poporului și ar fi înțeles să-i implinească adevăratele lui nevoi. Pentru aceasta, Rusia nu avea trebunță nici de războaie, nici de arme, nici de neincetate omoruri și nedreptăți, așa cum se întâmplă sub guvernarea bolșevicilor. Era nevoie numai de muncă și bună rânduială, pentrucă, așa cum am spus, bogății și loc pentru oameni nu lipsesc acolo. In loc însă de a căuta să aducă fericirea poporului prin propășirea economică și prin libertatea lui, noii conducători ai Rusiei au încercat să pregătească în țara lor un focar de amenințări neintrerupte pentru celelalte țări ale Europei. In scopul acesta, au făcut din țărani și lucrători niște sclavi, oameni care nu mai sunt stăpâni pe viața și avutul lor. Nimeni nu se mai putea bucura de roadele muncii lui, pentrucă trebuia să muncească pentru pregătirea războiului urzit de bolșevici și pentru partidul comunist, care pusese mâna pe toate slujbele și nu mai lăsa pe nimeni să trăiască decât dacă se făcea sluga comuniștilor.

Pentru a înșela și ameți poporul, comuniștii au spus la început că vor împărți averile și vor da la toți deopotrivă, pentru a se putea bucura cu toții de viață în același fel. In fapt ce au făcut însă? Au luat toate averile dela toți, țăran, lucrător sau boier și nu au mai dat nimic nimănui. Toți banii și toate averile Rusiei s'au irosit, fie în fabricarea de arme ucigătoare, care se întorc astăzi în contra rușilor și ii ucid, fie în încercările nepregătiților bolșevici care nu aveau nicio știință și nicio experiență a treburilor publice.

Gândiți-vă cum ar fi intr'o țară unde prin viclenie și crimă pune mâna pe cârma Statului un partid de oameni fără căpătâi, fără știință a treburilor obștești și plin de apucături rele. Acești oameni, odată ajunși in fruntea țării, omoară pe toți cei ce li se impotrivesc, iau averile tuturor și silesc poporul să-i asculte orbește. Pentru aceasta fac din țărani șerbi pe pământul lor, le ia rodul muncii, copiii și liniștea. La fel cu lucrătorii și funcționarii. Nimeni nu mai are voie să știe ce se petrece în țară sau dincolo de graniță, nimeni nu mai poate să se ridice împotriva silniciilor și prădăciunilor. Cine indrăsnește să se împotrivească este omorit fără milă. Așa s'a întâmplat in Rusia bolșevică.

Dar își poate oricine foarte ușor inchipui, că intr'o astfel de stare nu mai poate fi mulțumiri, liniște sau bună stare decât pentru cei ce fac parte din banda comuniștilor, adică pentru foarte puțini. Restul poporului trăiește in mizerie și in desnădejde, căci numai are nici Dumnezeu, nici copii. Nu știe pentru ce mai muncește și mai este pe pământ.

De aceea, când a venit războiul, deși au arme destule rușii, nu pot ține piept celorlalte popoare. Ei nu știu pentru ce se luptă. Nu au nimic sfânt, nimic iubit, pentru care să-și jertfească viața. Pe când ceilalți luptă cu sufletul intreg, pentru pământul lor sau pentru dreptate, ei nu luptă decât de frică. Li s'a spus că dincolo de granițele Rusiei este mai mare mizerie decât la ei și că lumea cealaltă vrea să-i nimicească. Dar deși le este frică de ceea ce li s'a spus, totuși nu simt niciun imbold puternic de luptă. Dacă ar avea și ei ogorul lor, dacă ar avea și ei copiii lor, dacă ar avea libertatea să se inchine, să se bucure de munca lor, să meargă unde vor și să facă ce vor, intr'un cuvânt dacă ar fi și ei oameni adevărați, ar găsi putere să oprească prăbușirea Rusiei. Dar ei nu au nimic din toate acestea, ei sunt mai rău decât vitele, mai rău decât orice pe lumea asta. Nu mai au suflet și nu mai sunt legați prin nimic de Rusia de astăzi. Rusia nu mai este țara lor, ci închisoarea in care au mucezit de 24 ani. De aceea, o lasă să se prăbușească clipă cu clipă mai mult, căci în momentul prăbușirii totale poate se va ivi și pentru ei o nouă nădejde de viață mai bună și mai omenească.

Caporal t. r. M. FĂRCĂȘANU

Măria Ta

Măria Ta, — sunt om dintr'o bucată,—
Vorbirea eu nu știu să mi-o prefac...
Iți scriu în slovă dreaptă, cumpătată,
Din tinda bordeiașului sărac!

Mi Te-am văzut, Slăvite, din pruncie,
Zâmbind la glas de doină pe meleag —
Și înfrățit cu brazii'n voinicie,
Cu ei crescuși, Voevodul nostru drag!

Opinca cea trudită Ți-a fost dragă —
Și truda ei, ades Ai mângâiat,
Ințelegând ce lanț de fier Te leagă,
De brazda trasă'n margine de sat!...

La cumpăna fântânei vremuite,
Opritu-Te-ai din mers — și Ai sorbit
Sub arșița de raze însorite,
Aghiazma din pământ blagoslovit!

Ți-au dat în dar ursitele surate —
Un nume cum nu-i altul mândru'n plai,
Cu el răzbi-Vei viforile toate...
Mihai! ...Să fii ca Marele Mihai!

In cartea vitejiilor slăvite,
Ți-e dat să scrii de-al cerurilor har
Izbava crucei sfinte, pângărite, —
Cu slova baionetei, la hotar!

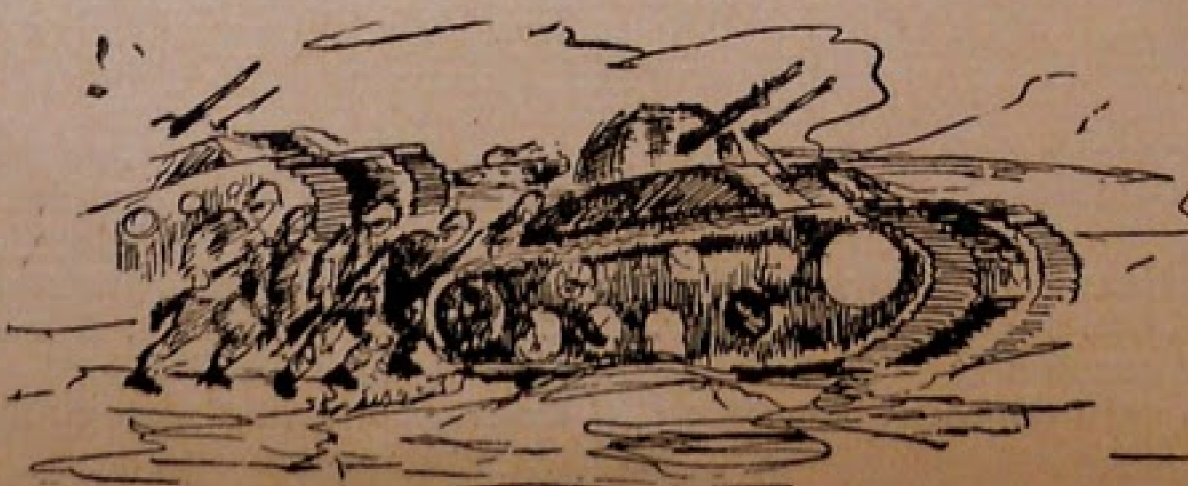
Ne-ai fost chemat — și iată-ne deodată,
Moșnegi cărunți și sprinteiori flăcăi,
Pornind vârtej la luptă'nverșunată, —
Așa cum știu lupta țăranii Tăi!

Din plug și tun ne-am făurit lozincă,—
Sunt de oțel ca și coroana Ta!
Cu Tine-alături, trudnica opincă,
O brazdă de pământ nu va uita!...

Ne-ai fost chemat să scoatem din robie
Frățânii toți de-o lege și de-un grai,
Să râdă iară soarele pe glie —
In România Mare-a lui Mihai!

Avem Voevoade sfântă socoteală, —
Și, toți cu juruire ne-am legat, —
Pe fruntea Ta cea tânără, Regală,
Să punem o cunună de'mpărat!

Cpt. rez. CONSTANTIN ORENDI

Camaraderia germano-română

In războiul pe care-l duceți astăzi, ostași germani, ostași români, cu strălucită victorie, impotriva puhoaielor bolșevice, pentru desrobirea pământului străbun, pentru apărarea credinței creștine și pentru salvarea civilizației europene, ați avut prilejul să împletiți o sfântă camaraderie a cărei temelie este zidită din dragoste și jertfă.

Voi îndepliniți astăzi o misiune hărăzită de Dumnezeu.

Lângă brațul tău neinvins soldat german, lângă arma ta puternică, lângă vulturii tăi de fier, care străpung văzduhul cu iuteala fulgerului, luptă brațul tânăr al ostașului român, arma nouă a tinerei armate românești, cutezătorul șoim al Carpaților.

Și în acest războiu al lumii împotriva întunericului, al civilizației împotriva barbariei, al unei așezări noi și drepte pe continentul european, împotriva anarhiei și a decăderii omenești pe care o semănau trimișii satanei roșii din stepele moscovite, tu ostaș german, urmaș neinfricat al legendarilor Nibelungi, te-ai înfrățit cu ostașul român, prin viața dusă în tranșee, prin sângele vărsat pe glia românească, prin mormintele din care vor izbucni flacăra marei biruinți.

Pământul țării românești din malurile Nistrului până la țărmul Mării Negre, de pe plaiurile Tisei până peste apele albastre ale Dunării, este plămădit cu oase sfinte ale eroilor de înălțimea lui Ștefan Vodă care au ținut întotdeauna aprinsă aci, la porțile răsăritului, făclia biruitoare a credinței creștine, a culturii și a civilizației europene.

Tu, astăzi ostaș german, te înfrățești cu sângele tău vărsat pe plaiurile românești cu acești eroi ai Neamului Românesc, tu, și cu camaradul tău, soldatul român, despicați peste veacuri drumul spre același ideal sfânt. Deaceia, camaraderia voastră se cimentează pe temelii de veșnicie.

In cele mai crâncene lupte puterea ta de neînvins s'a îngemănat cu forța camaradului său, sufletul tău a bătut adânc lângă inima lui. Ai avut prilejul să vezi cum în cazemata unde i-ai dăruit din hrana ta, în ploaia de gloanțe, unde luptați cot la cot, în clipe de încrâncenare ca și în zile de veselie, să vezi cum se leagă puternic simțirea românească de sufletul tău.

Prin cele dintâi cruci răsărite din mormintele eroilor germani și români, ați pregătit învierea unei lumi noi, unei ere noi de înălțare a omului pe treptele credinței creștine, civilizației, dreptății și demnității omenești.

Ostași germani, ostași români,

Camaraderia și frățietatea voastră este sfințită cu puterea dumnezeiască a luptei pentru același ideal. Deaceea ele vor fi deapururi vii în sufletele celor două popoare, conduse cu atâta înțelepciune și eroism de Adolf Hitler, Führerul marei Germanii și de Mareșalul Ion Antonescu, Conducătorul României celei adevărate, în granițele ei firești.

Sold. T. R. GEORGE ACSINTEANU

MAREŞALUL VON BRAUCHITSCH

A ÎMPLINIT 60 DE ANI

Mareşalul von Brauchitsch, comandantul şef al armatei germane, a sărbătorit la 4 Octomvrie a 60-a sa aniversare.

In Martie 1940, acest ofiţer de merit extraordinar, sărbătorise jubileul de 40 de ani de serviciu militar.

Mareşalul von Brauchitsch este coborîtor al unei vechi familii de soldaţi. El şi-a început cariera militară într'un regiment de gardă. Ca sublocotenent a trecut într'un regiment de artilerie, intrând puţin după aceea la Marele Stat Major.

Ca ofiţer de Stat Major, în al 16-lea corp de armată, mareşalul Brauchitsch a luat parte la marele războiu trecut, distingându-se prin bravura şi curajul său în cursul luptelor înverşunate dela Verdun, când avea gradul de căpitan.

In 1915 von Brauchitsch a fost decorat cu Crucea de Fier clasa I-a; în 1917, după propunerea generalului Ludendorf, a fost decorat cu ordinul Casei de Hohenzolern.

După războiul European von Brauchitsch, înaintat maior, a intrat în Reischswehr.

In noua armată germană el a fost însărcinat în 1936 cu comandamentul grupului din Leipzig, grup în care erau întrunite toate formaţiunile motorizate ale armatei.

Sub ordinele sale trupele germane au intrat în Marca de Est, în regiunea sudeţilor, în Boemia şi în Moravia.

Războiul fulger din Polonia, campaniile din Vest, din Norvegia şi din Balcani au dovedit marele talent strategic al lui von Brauchitsch.

După campania din Vest Fuehrerul l-a înaintat la rangul de mareşal.

In campania din Est, mareşalul von Brauchitsch se află de asemeni printre cei mai apropiaţi colaboratori ai Fuehrerului.

Motociclişti români pe frontul transnistrian

Cuvânt către ostaşi

Ostaşi,

Pe cât de mândră ne-a fost ţara, pe cât de darnic a fost Dumnezeu cu noi din toate bunătăţile lui, pe atât de grea a fost vieaţa neamului nostru.

Un bătrân cronicar de demult spunea cu drept cuvânt că am fost aşezaţi în calea tuturor răutăţilor.

Intr'adevăr, când s'au năpustit valurile barbarilor din răsărit, întâiu, de tânărul popor român s'au izbit. Noi le-am ţinut piept o mie de ani; noi le-am domolit furia timp de zece veacuri, în timp ce neamurile din apusul Europei, la adăpostul sentinelei române, se desvoltau în linişte. Pe clinele Carpaţilor şi ale dealurilor ce se revarsă în toate părţile din şira spinării Românici, şi pe luncile Dunării, şi Nistrului şi Tisei, nu e palmă de pământ care să nu fie sfinţită cu aghiasma sângelui românesc vărsat cu atâta îmbelşugare, în lupta grea a celor douăzeci de sute de ani de când hălăduim pe aici.

După încetarea potoapelor barbare, când lumea s'a aşezat, ne-am pomenit înconjuraţi de vecini, care râvneau la pământul nostru şi care totdeauna ne-au duşmănit.

Intre duşmani ne-am născut, între duşmani am trăit. Copii ai suferinţii şi ai luptei, altă soartă decât lupta aprigă n'am cunoscut. Căci vieaţa noastră a fost vieaţă de cumplită harţă din partea vecinilor duşmănoşi şi lacomi. Incaltea, cât priveşte pe vecinii dela răsărit, cu care ne batem azi, vreo două sute şi mai bine de ani, nu e durere mai mare pe care să nu ne-o fi făcut şi nu e amar mai groaznic pe care să nu ni-l fi produs

Ei sunt cei care — creştini zicându-şi — în numele crucii, ne-au strâns în braţe de ne-au sărit ochii.

Ei sunt cei care — sub cuvânt că merg contra Turcilor — veneau la noi, sugându-ne sângele şi nelăsându-ne de cât ochii ca să plângem.

Ei sunt cei ce în 1812 ne-au răpit prin viclenie Basarabia, pământ strămoşesc şi ctitorie domnească dela începutul începutului.

Ei sunt cei care, după ce sângele şi vitejia românească i-au scăpat de ruşine la Plevna şi Griviţa, ne-au luat cu hapca judeţele din Sudul Basarabiei care ne mai rămăseseră înainte de Cuza Vodă.

Ei sunt trădătorii din 1916, când se înţeleseseră cu duşmanii noştri să ne împartă ţara; iar când au turbat de boala bolşevismului jidovesc, ne-au părăsit în luptă la 1917 şi ei sunt cei care anul trecut s'au repezit asupră-ne, când eram la strâmt—ca nişte lăcuste potopitoare şi ne-au ciopârţit pământul străbun.

De când cunoaştem vreun vecin, nici unul n'a fost mai lacom, mai hrăpăreţ, mai invidios, mai periculos, ca duşmanul pe care-l fugărim azi în răsărit şi pe care-l îndesăm în Odesa. Ochiul lui invidios şi duşmănos totdeauna a fost pe noi fiindcă i-am stat în cale. Căci Rusul totdeauna a vrut, după testamentul unui împărat din vechime, să cuprindă Constantinopolul şi să facă din Marea Neagră o mare rusească.

Incaltea, decând s'au bolşevizat, aceşti duşmani au vrut să arunce iadul cel mai groaznic chiar asupra întregii Europe. Ce puteam noi singuri să facem contra acestei nămetenii sălbatice? Spre norocul nostru, decând le-au pierit minţile sub stăpânirea iudeo-comuniştilor şi decând au început să ameninţe Europa, şi celelalte popoare creştine au simţit marele pericol al bolşevismului.

Astfel s'a ridicat poporul german şi când marele său Führer a scos sabia contra iudeo-comunismului, înţelepţii noştri conducători au înţeles chemarea ceasului şi ne-au aruncat şi pe noi în luptă.

Ceasul în care am făcut acest pas hotăritor e cel mai mare din toată sbuciumata noastră istorie. Trebuia să ne reluăm pământul sfânt al Basarabiei şi l-am luat. Trebuia să ne răzbunăm şi ne-am răzbunat crunt.

Dar lucrul cel mai de seamă pe care trebue să-l realizăm în această luptă cu bolşevismul, nu e numai atât. Dacă balaurul bolşevic nu e căsăpit cu desăvârşire, dacă puterea lui nu e cu totul sfărâmată, pieirea neamului românesc e sigură. Socoteala e netedă: ori ei, ori noi. *Cine vrea robia copiilor şi urmaşilor noştri în bezna iadului bolşevic? Cine vrea pierzania definitivă a neamului nostru şi a ţării noastre? Cine doreşte blestemele din mormintele strămoşilor, care au murit pentru apărarea acestui sfânt pământ şi pentru limbă şi neam? Cine nu se cutremură de blestemul urmaşilor, ameninţaţi de cea mai grozavă nenorocire?*

Poate fi suflet de român, care să nu se înspăimânte în deajuns la aceste gânduri? Poate fi inimă română care să nu se cutremure de ce se poate întâmpla dacă duşmanul nu e cu totul, cu totul răpus?

Dar nu!

Dumnezeu e cu noi şi împotriva duşmanului fără Dumnezeu. Puterea e cu noi şi hotărîrea noastră nesdruncinată numai una:

Inainte! până la sdrobirea totală a vrăşmaşului nostru de totdeauna!

Căpitan rez. GEANTĂ TH.

Nu te putem uita, nu te putem vinde...

Dragă eşti inimii noastre, Transilvanie...
Numele tău şi gândul şi ochii ni-i aprinde:
Nu te putem uita, nu te putem vinde,
Nu te putem face danie.

Oamenii stepei meargă aiurea să colinde
După înşelăciuni, după prădanie.
Ne eşti lipită de suflet, Transilvanie,
Nu te putem uita, nu te putem vinde.

Destinul tău şi pe-al nostru îl cuprinde,
Cu-aceiaşi isbăvire sau cu-aceiaşi pierzanie.
Incă o mie de ani, Transilvanie,
Nu te putem uita, nu te putem vinde.

Moartea de ne-ar fi împărtăşanie,
Iadul pe pământ de s'ar întinde,
Nu te putem uita, nu te putem vinde,
Trup din trupul nostru, Transilvanie.

N. I. HERESCU

UN EROU

In ziua de 3 Iulie, artileria şi armele grele de infanterie bolşevice trăgeau puternic asupra debarcaderului dela Isaccea. Ele căutau să împiedice incursiunea proectată de către trupele române şi germane, pentru a pune stăpânire pe digul din faţa satului Cartal. Focul inamic bătea însă cu precizie şi înverşunare, stingherind operaţiunile noastre.

Atunci, comandantul hotărăşte să trimită un observator înaintat la debarcader, cu misiunea de a conduce tirul artileriei româneşti. S'a oferit voluntar pentru această primejdioasă acţiune *sublt. Stratulat Vasile* dintr'un regiment de artilerie. El trece prin ploaia de schije, stă tot timpul la debarcader sub răpăiala gloanţelor duşmane şi conduce cu măestrie tirul artileriei noastre care isbuteşte, graţie lui, în mai puţin de un ceas, să descopere, să bombardeze şi să reducă la tăcere tunurile duşmane.

A doua zi, trupele noastre urmau să treacă în ofensivă, atacând satul Cartal. Mânăstirea Teraponte, în jurul căruia se concentrase bolşevicii, trebuia ocupată cu orice preţ. Slt. activ Stratulat Vasile se oferă din nou, — şi în dimineaţa de 4 Iulie se instalează într'un post înaintat, de unde conduce tirul celor cinci baterii grele româneşti, care trebuiau să înlesnească şi să acopere înaintarea trupelor noastre. Câteva ceasuri sublocotenentul Stratulat Vasile stă sub focul duşman cu mult curaj şi stăpânire de sine. Calm, neînfricoşat, stăpânind la perfecţie arta de trăgător, sublt. Sratulat Vasile conduce tirul artileriei noastre, observându-l şi corectându-l cu repeziciune şi precizie.

Soarta a vrut însă ca sublt. Stratulat Vasile să-şi găsească eroicul sfârşit tocmai când misiunea lui vitejească era aproape împlinită. Doar o jumătate de oră îl mai despărţea de timpul sorocit întoarcerii victorioase printre camarazi. Sublt. Stratulat se ridicase tocmai să observe loviturile unei baterii pe care nu le putea vedea din adăpost.... când un proectil bolşevic cade la un metru de adăpostul său şi îl împroaşcă cu schijele lui.

Sublt. Stratulat Vasile se prăbuşeşte şi moare acolo, la datorie, în adăpostul din care făcuse minuni de vitejie. Pentru felul brav în care şi-a îndeplinit misiunea, pentru curajul şi spiritul lui de jertfă, „Coroana României'' cu spade şi panglica de Virtute Militară au acoperit, după moarte, pieptul de erou al sublocotenentului Stratulat.

Mitraliere bolșevice capturate de ostașii germani

Armata slovacă

II

Tânăra armată a Slovaciei, care a pășit necondiționat alături de armata germană imediat la începutul cruciadei împotriva celui mai mare dușman al omenirii, nu are în urma ei o tradiție, deși slovacii au fost totdeauna buni soldați, luptători îndrăzneți și cutezători, care au luptat secole întregi sub steaguri și pentru interese străine. Dar faptul că deși scurt timp dela formarea Slovaciei independente a reușit să-și creeze o mică dar solidă armată, dovește că puterea militară este adânc sădită în poporul slovac.

Odată cu primele zile ale constituirii Statului autonom, Generalul Catlos, ministrul apărării naționale, purcese la munca grea a reconstituirii unei armate din prăbușita armată ceho-slovacă, cu ajutorul misiunilor militare trimise din Reich, pentru a putea apăra granițele tânărului Stat în caz de pericol. Incă din primele zile ale constituirii noului Stat, armata slovacă, deși era în plină reconstrucție, a primit botezul focului. Voluntarii dela oraș ca și dela țară, slovacii care aparțineau armatei cehe disolvate, au fost primii apărători ai independenței, la care se alăturară voluntar formațiile gărzilor Hlinka și F. S. (comandanți voluntari ai partidului german), care cu arma în mână au luptat pentru libertatea țării, împotriva încercării loviturii de Stat dela Praga.

Prima probă a apărării a acestei noui constituite armate lăsa să se întrevadă greutățile care stăteau împotriva reconstrucției armatei. Nu era vorba numai de a organiza și echipa o armată pe baze noui, de a crea un corp ofițeresc din rezerviști și grija instruirii acestora, ci trebuiau luate în seamă și forțele economice ale țării pentru a elimina greutățile reconstrucției Statului. Prin micșorarea numărului diviziilor și prin reorganizări interne s'a ajuns la diminuarea greutăților. Misiunile militare și cercurile militare ale Marelui Reich, care au luat Slovacia sub protecția ei, au ajutat în cea mai mare măsură la reconstrucția celei mai tinere armate europene.

Abia trecu o jumătate de an și armata slovacă ia parte la luptele din Polonia pentru a libera ținuturile nordice dela Zps și Arwa și a le încorpora patriei. După această campanie continuă instruirea oamenilor și a ofițerilor. Grupul etnic german din Slovacia obținu organizația militară specială. Aceste organizații realizează lucruri importante pentru apărarea țării. Armata se compune din infanterie, cavalerie, aviație, tancuri și formațiuni de pionieri. La acestea se adaugă și serviciile auxiliare. Dacă ar mai exista sceptici care să numească intrarea Slovaciei în războiu împotriva sovietelor drept un salt în întuneric, comunicatele germane cât și cele slovace, în stilul lor lapidar, dovedesc că soldatul slovac are un spirit de luptă eroic foarte desvoltat, putând sta alături de cel german.

Trupele slovace, care au intrat în luptă acum două luni, au înaintat rapid cu unitățile lor blindate. Impreună cu unitățile germane, ele au pătruns aproape 1.000 km în țara inamică. Curând, reorganizarea va lua sfârșit, fiind impusă de depărtarea trupelor de patrie, iar marșul va putea fi reluat, așa cum a declarat ministrul apărării naționale.

Armata slovacă și-a creat din nimic posibilitățile tehnice de a-și motoriza într'atât unitățile, încât să stea mereu în luptă și marș și încă cu puține jertfe. In primele două luni căzură 118 soldați, 225 bolnavi sau răniți, din care jumătate au fost vindecați de medici. Infanteria, artileria, aviația și pionierii se bucură de noile misiuni, care li se va da în cadrul operațiunilor din Est, pe care le vor duce onorabil la îndeplinire.

S.

Soldat slovac

A noastră ești !...

A noastră ești, din Nistru pân'la Bug
A noastră ești Transnistrie bogată
Cu tunuri grele te-am scăpat de jug
Și 'n sânge românesc ești botezată.

A noastră ești Transnistrie, să știi...
In suflet te-am purtat ca pe-o fecioară
Cu pletele de holde aurii,
Incătușată dincolo de țară.

Martirilor, sub crucile 'nvechite
Sădește-le cinstite flori de nalbă
Căci visurile tale împlinite,
Sunt lupta noastră și-a lui Toma Jalbă.

Pe plaiurile tale fermecate
Sunt moldovenii înfrățiți cu glia —
Transnistrieni din vremuri depărtate
Ce-au scris din Bug la Nistru:
România

Din cât ai suferit atâta vreme
Mai mult durerii n'ai să te apleci
Căci ai scăpat de chinuri și blesteme...
A noastră ești, Transnistrie, pe veci!

Plut. adm. GH. NEGURIȚĂ

Lupta în Transnistria

O să vă împărtășim astăzi convorbirea petrecută în clipele de răgaz între doi camarazi, Gheorghe și Matei, de fel din același sat de prin preajma Bucureștilor și care luptă acum împotriva bolșevicilor la Odessa. La vorbirea lor a tras cu urechea și un sergent deștept, care ne-a scris-o nouă; iar noi, la rândul nostru, v'o împărtășim tuturora, că așa vine vorba din bătrâni: „Dar din dar se face raiul".

Să-i ascultăm vorbind:

Matei: *D'apoi, frate Gheorghe, mândre locuri străbăturăm și săraci oameni ne-a fost dat să vedem!*

Gheorghe: *Săraci, frate-meu, că nimic nu era al lor. Vai de munculița ce roboteau din zori și până'n noapte.*

Matei: *Ei, Gheorghe, dar la noi acasă ce-o mai fi?*

Gheorghe: *Ia nu te mai boci! Ce să fie? Bine! Grânele s'au făcut bogate în spic, pâinea s'a strâns de pe câmp, porumbul stă să ne umple hambarele, iar vitele sburdă în suhaturi.*

Matei: *Știu camarade, știu și eu; am primit, ca și tine, vești de acasă. Imi scrie nevasta că a luat Statul toate măsurile, să fie muncite și ogoarele noastre, adunată și recolta noastră, îngrijite și vitișoarele noastre. Pe mine însă alt foc mă roade.*

Gheorghe: *Dar ce s'a întâmplat, frate Matei?*

Matei: *Iacă mă gândesc și eu ca omul. Ce căutăm noi, Românii, pe aici, până'n rărunchii țărilor străine?*

Gheorghe: *Cum ce căutăm?.... Nu suntem în războiu?.... Facem războiul peste tot pe unde trebue.*

Matei: *Bine, frate Gheorghe, înțeleg: Ne-au furat tâlharii Bucovina, ne-am repezit în sbor și le-am luat-o înapoi. Ne-au îngenunchiat bolșevicii Basarabia, ne-am aruncat peste Prut, am sdrobit fiara dușmană și ne-am descătușat frații. Ajunși la Nistru, ne-a străpuns inima tânguirea fraților români și creștini de dincolo, și, firește, într'un iureș ne îndreptarăm către Bug să-i liberăm. Dar acum?.... Acum, zău, parcă nu mai înțeleg nimic.*

Gheorghe: *Cum nu înțelegi, frate Matei?.... Pe aici oare ce sunt? Nu sunt oameni? Nu sunt creștini?*

Matei: *Ba sunt ei oameni; dar de creștini nu prea sunt creștini.*

Gheorghe: *Tocmai aici e buba, camarade. Ei vor să fie creștini, dar nu-i lasă păgâna lor stăpânire. S'au sbătut un sfert de veac ca să scape de jidovimea ce voia să le spurce sufletul. Ei, iată, ne-a fost dat nouă, Românilor, ajutați de puternicii noștri aliați și prieteni, Germanii, să le scuturăm lanțurile robiei păgâne și să-i întoarcem înapoi, în sânul sfintei Biserici creștine.*

Matei: *De, parcă ai fi având dreptate, camarade. Ba, când mă gândesc mai bine, chiar că nu se cade să lăsăm pe semenii noștri care vor să viețuiască creștinește, în ghiarele jidovimii și sub călcâiul bolșevicului fără Dumnezeu.*

Gheorghe: *Ascultă, Matei! N'ai băgat tu seama oare uneori, când stăm aici pe poziție, cu urechea la pământ: parcă s'aude șoapta unor oameni care, cu sute de ani în urmă, au hălăduit și au stăpânit pe meleagurile acestea, unde astăzi se înalță cetatea Odessei.*

Matei: *Or fi glasurile strămoșilor, Gheorghe: Strămoșii de care ne spunea domnul locotenent că au trăit și au împărățit până pe malurile Niprului și până la țărmul Mării Negre, încât și astăzi mahalaua de miază-noapte a Odessei se cheamă Moldovanca și este așezarea de temelie a orașului de mai târziu.*

Gheorghe: *Dar nu numai pentru cinstirea acestor moldoveni de odinioară se cade să ne batem noi aici la Odessa. Nu numai pentru liberarea fraților noștri ce s'au răzlețit până la Marea Neagră, până la Nipru și dincolo de Nipru, până la Volga și Urali. Ci se cuvine să întărim lupta și să nu ne domolim brațul încă pentru o altă mare pricină.*

Matei: *Care pricină, frate Gheorghe?*

Gheorghe: *Ascultă ici: Tu ai avut vreodată cu cineva pricină de judecată?*

Matei: *Avut!*

Gheorghe: *Și dacă a fugit dela judecată o zi, două, trei, te-ai mulțumit cu aceasta?*

Matei: *Cum să mă mulțumesc, camarade, că apoi așteaptă el o vreme când să-i vină bine și să-mi dea la cap.*

Gheorghe: *Și ca să nu-ți dea dușmanul ție la cap, ce faci?*

Matei: *Ce să fac? Il urmăresc cu pe dânsul mereu, până îmi vine mie bine și îl răpun.*

Gheorghe: *Apoi vezi, frate Matei? Ceea ce e bine și drept pentru tine, cu atât mai drept și mai bine este pentru țară. Și țara noastră nu va avea liniște și pace, câtă vreme va dăinui bolșevismul în lume. Căci bolșevismul este dușmanul popoarelor și urmărește cotropirea țărilor; iar cel dintâi zăgaz în drumul nesățioasei pofte bolșevice suntem noi Românii.*

Matei: *De aceea, vrut-au ticăloșii să ne potopească pe noi și ne-au rupt din trupul țării Bucovina și Basarabia.*

Gheorghe: *Firește că de aceea! Acu pârghia pe care se sprijină lăcomia și nelegiuirea bolșevică este armata roșie, fârtate.*

Matei: *Acum înțeleg eu, Gheorghiță, de ce tot călcăm pe urmele armatei lor, de ce-i încercuim și-i batem până la distrugere.*

Gheorghe: *Sigur, Matei! Ăsta-i șartul războiului, să distrugem armata bolșevică! E bine să câștigăm pământuri, mai ales că sunt ale noastre; e minunat să cucerim orașe și să doborîm cazemate; dar câtă vreme stărue în lume un singur picior de bolșevic, noi nu putem avea liniște, nu putem închina steagul și nu ne putem culca pe perna păcii.*

Matei: *Strașnic, Gheorghe, așa e! Trebue să-l urmărim pe bolșevic până în gaură de șarpe, iar acolo, ca la șarpe, să-i strivim capul și să ne dobândim dreptul nostru la vieață sub soare.*

Gheorghe: *Numai astfel, dragă Matei, vom asigura cu adevărat tihna căminurilor, roada câmpului și viitorul copiilor.*

Matei: *Hei, frate Gheorghe! Abia aștept atacul de mâine, să isprăvim odată cu bolșevicii și armata lor.*

Tăcerea s'a întins peste câmpii. Vântul șueră haiducește. Norul acoperă ca un zăbranic fața lunei. Stelele clipesc tainic, îndemnând la somn. Iar voinicii noștri se înfrățesc între dânșii și se înfrățesc cu alții — cu toți camarazii lor germani și români — în aceeași dragoste de țară, în același devotament pentru omenire, în aceeași evlavie către cruce și Dumnezeu, în aceeași râvnă de victorie.

Serg. t. r. GRECU VALERIU

SERGENTUL GALIMEI

Când începe povestea aceasta adevărată, ostașul Galimei era caporal. Lângă o pădure care se numea Pădurea Leului, s'a încins o luptă între români și bolșevici. Dar caporalul Galimei Tudorache stă neclintit și așteaptă. Când deodată, ca trei elefanți se arată trei care de luptă bolșevice. Acum a venit și rândul lui Galimei, care stătea cu un tunuleț „Bofors" la pândă. Iși pune casca pe ureche și trage. Boforsul, ușurel și iute, face minuni. Primul care e lovit în senila stângă, cade pe un cot. Al doilea, tot în linia de tragere a caporalului, primește focul drept în inimă și plesnește. Al treilea e rănit și el.

Deodată Galimei nu-și mai aude tunul. Il vede cum sare pe roate când pleacă obuzul din el, vede focul, dar nu mai aude. Fără să vrea, mirat, îl ciocnește cu degetul, ca pe o sticlă, să-l facă să răspundă. Tunul trage, mișcă, dar nu mai vorbește. Și Galimei s'a scărpinat ușor în ureche și a continuat.

Lupta s'a sfârșit, toți îl văzură pe Galimei la lucru. Spre seară căpitanul l'a strigat pe nume pe Galimei, care stătea culcat, dar caporalul nici gând să răspundă. Atunci ofițerul îi pune mâna pe umeri. Galimei sări în sus și luă drepți: Căpitanul îi vorbi, dar el nu vedea decât buzele care se mișcă. Și atunci își dete seama că asurzise.

Astăzi, prin ordin de zi Galimei Tudorache este sergent, dar de auzit tunul, tot nu și-l aude.

EROI...

Prin recunoaşteri şi iscoade şi dela prizonieri, s'a aflat la 16 Iulie că în zilele următoare aveau să sosească pe malul Ucrainian al Nistrului enorme întăriri şi câteva divizii pentru străpungerea frontului nostru în dreptul înălţimilor dela C. F.

Efectivele româneşti în faţa acestei zone se compuneau din două regimente de roşiori şi un regiment de călăraşi. Situaţia ar fi devenit atât de gravă, în ipoteza sosirii diviziilor sovietice încât, pentru a se preîntâmpina o catastrofă, comandamentul a hotărît să o ia înainte, cucerind poziţia întărită care trebuia să ocrotească sosirea puhoaielor vrăjmaşe.

Intreg malul Ucrainian e împânzit de cazemate construite după cele mai noui metode. Ascunse cu totul sub pământ şi înzestrate cu toate îmbunătăţirile moderne şi chiar confort; cu lumină electrică, apă, băi, cu periscoape pentru conducerea fără pericol a focului tunurilor şi armelor automate.

Cum însă nu mai era chip de aşteptare şi cu toate că efectivele noastre nu erau potrivite pentru un asalt imediat contra cazematelor, s'a pus bază pe însufleţirea şi valoarea omului şi s'a ordonat trecerea Nistrului în zorii zilei de 17 Iulie 1941 când cele două regimente de roşiori aveau să lupte în linia întâia iar regimentul de călăraşi în linia doua.

S'a pregătit din vreme materialul plutitor, iar la ora 4 dimineaţa se începe focul pregătitor de artilerie, sub ocrotirea căruia primele bărci sunt lansate.

E un moment de epopee. Focul ucigător al vrăjmaşului pricinueşte pierderi mari bravilor noştri eroi, dar nu le stăvileşte elanul. Regimentul de roşiori din dreapta reuşeşte să treacă două escadroane şi o companie de pioneri care reduc la tăcere cazemata din faţă.

Totuşi înaintarea nu poate continua din pricina focului ucigător.

Se dă atunci ordin regimentului de călăraşi să treacă şi să forţeze dreapta, spre S, asigurând astfel aripa atacului roşiorilor. Dar artileria vrăjmaşului a reperat plaja de îmbarcare şi seamănă moarte. Aci cad bravul maior Albu Emil, eroii căpitani Ionescu Eugen şi Ionescu Dumitru, grav rănit, precum şi locotenentul Marinescu Virgil.

Primul escadron soseşte la îmbarcare fără comandant. Atunci sublocotenentul Popescu Mircea se prezintă comandantului de regiment care sosise primul pe plaja de îmbarcare, drept comandant al escadronului.

Escadronul I şi două plutoane de mitraliere izbutesc să treacă. Urmează îndată escadronul 4 pioneri al R. C. I. C. sub comanda căpitanului Tebeică Ştefan.

Cum trecerea celorlalte escadroane este întârziată de focul artileriei inamice, căpitanul Tebeică trece la comanda escadronului I şi se la dispozitivul de atac numai cu efectivul arătat. Intr'o încordare sălbatică hora morţii se încinge.

Cu măselele încleşate, una cu pământul, pionerii, comandaţi acum de sublocotenentul de rezervă Tanoviceanu N., se târăsc până în faţa cazematelor şi introduc explozivul. Prin spărturile realizate şi prin creneluri călăraşii aruncă grenade şi astfel atacul continuă până seara când, cu preţul atâtor vieţi scumpe, se realizează cucerirea primului obiectiv.

Dar celelalte cazemate trag fără încetare şi în cursul nopţii cade şi căpitanul Tebeică alături de sublocotenentul Slăvescu Dan, rănit.

In zorii zilei de 18 Iulie atacul se reia. Comandantul regimentului se găseşte în prima linie, printre vitejii călăraşi care reuşesc, până la asfinţit, să ia cu asalt toate cazematele din faţa pădurii V., de asemeni fortificată cu nenumărate cazemate.

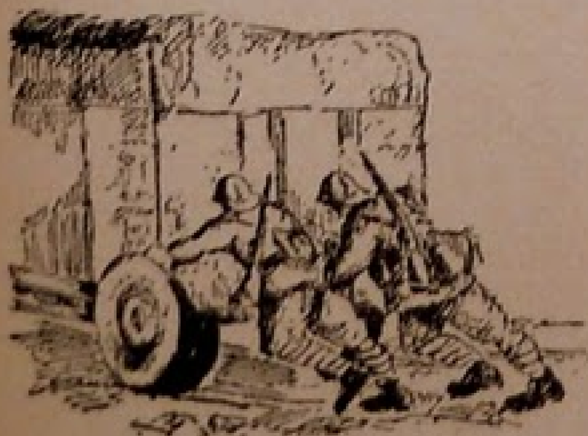
Pierderile fiind grele şi oamenii obosiţi după două zile şi o noapte de încordare supraomenească, comandantul regimentului ordonă: „Toţi oamenii să se odihnească până în zori, iar mâine, chiar dacă numai unul din noi va atinge obiectivul fixat, tot trebue să rupem rezistenţa inamicului".

Nouăsprezece Iulie, a treia zi de atac neîntrerupt. Se dă ca sprijin, divizionul de artilerie comandat de lt.-colonel Constantinidi, care pregăteşte noul asalt. In această zi, atât de năprasnică a fost năvala călăraşilor care deprinseseră meşteşugul distrugerilor, încât pătrunderea printre cazematele din pădure a hotărît fuga tuturor apărătorilor.

Seara comandantul raportează: „Am ajuns pe înălţimea dela Est de C. F. S."! Şeful de stat major nedumerit şi uluit răspunde: „Felicitări! Ceea ce aţi realizat e mai mult decât închipuirea. Veţi fi înlocuiţi pe înălţimile dela Vest C. F. de un alt regiment. Dv. aţi făcut destul"!

Istoria va aşeza această faptă la locul ce i se cuvine, dar, sufletele şi numele celor ce au câştigat nemurirea, săltând din nevolnicia şi trecătoarea fiinţă omenească spre orizonturile eternităţii, vor rămâne pildele viitorului acestui neam.

Lt. rez. CORNELIU RĂDULESCU

Scrisoare

Maică dragă de departe,
Din spital îţi scriu eu carte
Te rog nu te speria
Când aceasta vei afla
Şi nu-ţi fă gânduri amare
Că nu sunt în grea stare
La picior sunt doar rănit
De un glonte rătăcit
De un glonte blăstemat
Dela Bolşevici plecat.
Maică, tare m'au durut
Două zile am gemut
Dar a treia zi de seară
Glontele l-au scos afară
De-atunci bine m'am făcut
Nici o zi n'am mai zăcut
Iară astăzi maică dragă
Cât e ograda de largă
Umblu în sus şi'n jos mereu
Mulţumesc lui Dumnezeu.
Precum vezi măicuţa mea
N'ai de ce te speria
Iar tu iubitu meu tată
Fii cu inima împăcată
Că peste câteva zile
O să viu în sat la mine
Şi-ţi voi povesti apoi
Tot ce-am văzut în război
Cum pe Ruşi noi i-am bătut
Peste Nistru i-am gonit
Şi fraţii i-am desrobit.
Dragi părinţi, fraţi şi nepoţi
Vă sărut cu drag, pe toţi
Foaie verde măgheran

Soldat PASCALĂU IOAN

Divizia generalului Ilie Şteflea citată pe Corp de Armată

Pentru bravura arătată în luptele dela 17—20 Septemvrie, Generalul Ilie Şteflea, comandant de divizie şi unităţile sale, au fost citate prin ordin de zi pe Corp de Armată.

Generalul Ilie Şteflea a dat dovadă de pricepere, tenacitate şi bravură personală, pentru reuşita operaţiunilor.

Unităţile diviziei au arătat bravură în distrugerea unui inamic hotărît să reziste până la sfârşit şi nu au părăsit poziţia dobândită, cu tot focul violent din flancuri.

Ordinul de zi al Comandantului Corpului de Armată a fost citit trupei sub arme.

Percheziţionarea prizonierilor bolşevici

Cum se luptă ai noştri

FAPTE DE PE FRONT

Luptă necurmat 48 de ore

Ruşii dădeau de lucru, de mai multe zile unităţilor ce se aflau la cota 110, şi care trebuiau să sfărâme cercul lor de rezistenţă. In această situaţie se hotărăşte ca Divizia General Vlădescu, să svârle pe Ruşi din sector. La rândul lui, comandantul încredinţează câte un sector fiecărui regiment de Dorobanţi şi dă ordinul de atac.

Cheia strategică, însă, a întregului sector o formează cota, pe care se află un colhoz. Intăriţi din timp, bolşevicii rezistaseră aci mai multe zile în şir, pricinuind pierderi simţitoare tuturor unităţilor. La postul de comandă al regimentului, maiorul Teodorescu Gh., comandantul Batalionului III, primeşte însărcinarea de a ataca de front cota şi a o cuceri. Trupele sunt aşezate pe poziţie şi ultimele pregătiri în vederea atacului sunt făcute cu temeinicie. O linişte mormântală acoperea întreaga regiune.

E ora 3 dimineaţa. Primele bubuituri ale tunurilor spintecă tăcerea şi o jumătate de oră, bolşevicii trăesc sub cel mai infernal bombardament. La ora 3,30 postul de comandă al Batalionului, anunţă atacul. Mitralierele intră în funcţiune şi linia întâia de puşcaşi face primul salt, înaintând spre cotă. Dar focul ruşilor este nimicitor. Tunuri, aruncătoare, arme automate, toate formează o pânză prin care cu greu se poate trece. Ostaşii noştri nu mai pot înainta.

Dela postul său, maiorul Teodorescu Gh. vede situaţia. Cântări bine totul şi se hotărî: un atac puternic, spre cotă, cu toată forţa batalionului. Ceasul arăta ora 5,30'. Trecuseră 2 ore şi încă nu se realizase totul. Se avântă în mijlocul ostaşilor, puse mâna pe armă şi printre ei, dădu ordin pentru atacul decisiv. Electrizaţi, ostaşii se simt mai siguri lângă comandantul lor şi pornesc prin ploaia de gloanţe şi explozii. In sfârşit mai sunt 50 metri. Cei din linia I-a se aruncă pe cote şi se târăsc spre întăriturile ruseşti. Sunt tot mai aproape şi grenadele intră în funcţiune. Exploziile lor sting multe guri de foc ruseşti, iar rezistenţa Ruşilor slăbeşte din ce în ce. Cu ultimele puteri, dorobanţii noştri se reped să ajungă mai iute. In stânga o companie a intrat în adăposturi peste ei. Baionetele intră în funcţiune şi se pătează de sânge.

Maiorul Teodorescu aleargă peste tot, cu revolverul în mână. Incă puţin şi victoria e deplină. Din loc în loc se văd mâini ridicate. Ruşii se predau. Este ora 8,45' dimineaţa. Lupta durase 5 ore fără întrerupere. Acum, câteva grupe mai trag încă să curețe magaziile şi grajdurile colhozului. Se începe adunarea prizonierilor, a mitralierelor şi a armamentului.

Dar iată că Batalionul maiorului Teodorescu este îndată atacat în flancuri. Maiorul, văzând că este primejduită păstrarea cotei, introduce compania din rezervă şi contraatacă la rândul său, respinge inamicul pe o distanţă de 500 metri şi restabilind situaţia. Maiorul Teodorescu îşi reface companiile. A doua zi, fără nicio rezervă — după repetate atacuri şi contraatacuri — deschide foc cu toate companiile şi capturează 5 mitraliere.

Din nenorocire însă maiorul Teodorescu cade, străpuns de un glonte ce i-a intrat prin piept şi a ieşit prin spate. Grav rănit, el a fost transportat imediat la postul de ajutor şi de aci la spital. In urmă, regimentul său şi Divizia înscria în cartea eroismului românesc una din cele mai strălucite pagini.

Exemple de eroism

Locot. Teodorescu Ion. se găsea la 3 kilometri Sud de Cernăuţi, în timpul luptelor cari au dus la cucerirea acestui oraş bucovinean. Atins de cu ziua de un glonte duşman în braţul stâng, locotenentul refuză evacuarea. Apoi, în tot timpul nopţei, cu multă îndrăsneală şi sânge rece, ia din proprie iniţiativă comanda unui larg sector atacat cu care de luptă, şi cu 5 grupe mitraliere, şase grupe de puşcaşi, grupe aruncătoare de 81,4 mm, ţine piept năvalei duşmane, isbutind, mulţumită priceperii sale, să dea peste cap încercarea de pătrundere bolşevică.

•

Tot în luptă cu un car blindat, locotenentul Roşu Gheorghe, din acelaş batalion, a dat dovadă de mult spirit de sacrificiu. In timpul luptelor de străpungere a liniei Stalin, un observator anunţă că un car s'a apropiat prin surprindere de compania III-a şi urma să deschidă un violent foc de secerare. Atunci locot. Roşu s'a repezit la un trăgător, a luat puşca mitralieră cu cartuşe perforante, a fugit înspre tanc până la aproape 100 metri de el, într'o groapă de obuz, iar de acolo a tras în crenelul carului până ce acesta a fost respins, iar compania a fost scoasă de sub pericolul focului de mitralieră de pe el.

•

Sublocot. Grigore Gheorghe, Bejan Eugen, St. Grigore, cu acelaşi spirit de jertfă, au înfruntat urgia de foc deslănţuită din cazemate, din tancuri şi de infanteria roşie care contraatacă. In fruntea plotoanelor lor, trecerea Nistrului şi pătrunderea liniei Stalin i-a găsit necontenit plini de avânt.

•

Căpitanul Mândrescu Gh. a trecut chiar dincolo de liniile duşmanului, cu baza de foc a batalionului, pe care o comanda, uşurând mult atacul nostru.

•

La rândul lor locot. Năstase Liviu, sublocot. Iancu Filimon şi serg. Raul Gheorghe, din batalionul 14 mitraliere divizionar, au căzut pe rând în mod eroic, susţinând prin focul pieselor lor, în linia I-a, atacul trupelor româneşti. Prin jertfa lor s'a asigurat dobândirea şi stăpânirea obiectivelor date.

S.

Exercițiii la o baterie anti-aeriană din zona frontului

Mersul războiului

O mare și hotărîtoare bătălie se va sfârși în curând cu distrugerea definitivă a bolșevicilor

In cuvântarea pe care a rostit-o deunăzi la Berlin, Fuehrerul Adolf Hitler, a anunțat că o mare bătălie a început pe frontul de răsărit și că ea va contribui să pecetluiască definitiv soarta bolșevismului. In adevăr, marea înfrângere suferită de armatele mareșalului Budienny la Kiev și Poltava a răpit mult din puterea de rezistență a bolșevicilor. Inaltul comandament german, știe acest lucru și nu lasă să-i treacă prilejul de a da inamicului lovitura de moarte. Așa trebue înțeleasă vestea pe care a dat-o marele conducător al Germaniei.

Ofensivă generală pe frontul răsăritean

Luptele care s'au angajat acum fac parte, se pare, dintr'un plan de ofensivă generală pe intregul front uriaș, care se întinde dela Marea Neagră până la Oceanul Inghețat. După încercuirea fostei capitale rusești, Leningradul bolșevic; după sdrobirea încercării de contra ofensivă a Mareșalului Timoșcenco dela centru, și după nimicirea celor 50 de divizii de pe Nipru ale Mareșalului Budienny, armata bolșevică nu mai are legături între diferitele sectoare ale întinderii frontului. Fiecare grup de armată luptă izolat de celelalte grupe. De aceea o ofensivă generală a trupelor germane și aliate are toți sorții să dea rezultatele cele mai strălucite. Pe lângă aceasta, comandamentele inamice, care au avut pierderi de peste 2.000.000 oameni, în ultimele înfrângeri suferite, nu mai au trupe de rezervă instruite, care să înlocuiască pierderile și să astupe uriașele goluri. Asta se vede din calitatea prizonierilor luați în ultimele zile, care sunt sau copii sau lume adunată în grabă și fără nicio pregătire militară.

Situația pe diferitele sectoare ale frontului

Nu putem ști cum se desfășoară planul de luptă și nici nu este bine să se vorbească despre acțiunea începută, înainte de a se fi ajuns obiectivele ei. Dar, după faptele pe care le publică în fiecare zi comunicatele de războiu, situația este următoarea în clipa când scrim aceste rânduri:

In continuarea luptei de pe sectorul Kiev-Poltava, armatele germane și aliate dela flancul drept au dat o mare bătălie de distrugere la Nord de Dniepropetrovsk, împărțind în două uriașa pungă în care se mai află încercuite resturile diviziilor Mareșalului Budienny. Aici au luptat armate germane și corpul expediționar italian, care s'a distins prin vitejie, luând aproape 20.000 de prizonieri și un mare material de războiu. Obiectivul cel mai apropiat este marele oraș bolșevic Charkov, care se află la 200 km depărtare de Poltava. Charkovul este un însemnat centru industrial și nod de cale ferată. Aici au pus mai întâiu bolșevicii stăpânire pe Ucraina, numind un guvern provizoriu din derbedei de toate semințiile, care nu recunoștea guvernul ucrainian legal din 1920 al Ucrainei libere. Cucerirea Charkovului are, așa dar, o mare însemnătate militară dar și una politică, fiindcă ea scoate deplin pe bolșevici din Ucraina.

Deocamdată, coloane înaintate împing spre Charkov și tunurile grele țin orașul sub un viu bombardament. Aviația germană desăvârșește această operație care pregătește atacul cel mare pentru ocuparea Charkovului.

SPRE SUD, în direcția Mării de Azov și la intrarea în Crimeea, trupele germane și române au realizat o adâncă înaintare dincolo de Nipru, ocupând puncte strategice de o importanță hotărîtoare. Aici lupta se dă cu toate cele trei elemente ale războiului: armata de uscat, aviația și marina, într'o strânsă conlucrare. Aviația a scufundat unul din cele mai mari vase bolșevice din Marea-Neagră, un vapor de transporturi militare cu o deplasare de 20.000 de tone, adică de o mărime egală cu a vapoarelor ce circulă pe Oceane. Se dau mari lupte pe fâșia de 8 km lată numai care leagă peninsula Crimeea de pământul Rusiei. Această fâșie, numită istmul Perekov, e puternic apărată de fortificații și instalații moderne, căci în Crimeea se află portul cel mai de seamă al bolșevicilor, la Sevastopol, unde este și principala bază aeriană pentru sectorul Mării-Negre.

Dar mai au bolșevicii un temeiu să se îndârjiască la apărarea Crimeii. Au fost aici, la Livadia, toate bunurile pământului, adunate de foștii Țari ai Rusiei și de bogații nobili ai vremurilor de belșug de altădată. Clima peninsulei e dulce și priveliștile sunt ca de raiu. Cresc portocalii și migdalii, ca în apele calde ale Mediteranei și de aceea Țarii și nobilii ruși și-au ridicat palate și vile cu grădini ca în basme la Livadia-Crimeii. Bolșevicii, deși susțin că sunt frați cu muncitorii și țăranii, n'au făcut altceva, după ce au ucis pe Țarul Nicolae și pe nobilii care n'au fugit, decât să se instaleze în palatele și vilele bogate, unde huzuresc de peste 20 de ani și de unde le vine tare greu să plece acum. S'au învățat cu boieria și huzurul „tovarășii" proletari în mătase! Așa de mult râvneau bolșevicii conducători la luxul și belșugul din Crimeea, că toți jidovii din așa zisa mișcare comunistă s'au năpustit în Crimeea. Fostul satrap al revoluției comuniste din Ungaria, jidanul Bela Kuhn, a fost guvernatorul Crimeii după prăbușirea guvernului bolșevic dela Budapesta; iar Stalin; ca să fie pe placul bancherilor jidovi din America, întemeiase aici o colonie de evrei, de vreo 20.000 de suflete, care a fost înzestrată cu toate instalațiile moderne de cultură și avea o anumită autonomie administrativă.

LA NORD, trupele finlandeze au ocupat orașul Petrozavodsk, nimicind în timp de 6 săptămâni, cât au durat operațiile în Carelia, șapte divizii sovietice.

Trupele germane de încercuire dela Leningrad cuceresc zilnic cazemată cu cazemată și marina ocupă insulele din Marea Baltică și Golful Finic, strângând mereu chingile asediului. Numeroase fabrici de munițiuni sovietice, între care uzinele Kirov sunt cele mai mari, au fost distruse de aviația de bombardament.

Acțiunea de aviație este mai largă, însă și ea cuprinde în raza ei și Moscova, care a fost puternic și în repetate rânduri bombardată. Au fost distruse legăturile de cale ferată și peste 17 noduri de circulație, care legau capitala bolșevică cu restul țării. Se poate spune că în urma acestei ofensive a aviației germane, Moscova este izolată aproape complet.

Vânătorii de munte și cavaleriștii români luptă eroic dincolo de Nipru

Nu putem încheia această înfățișare a situației, fără a nu menționa că în toate operațiile militare din sectorul unde trupele noastre luptă alăturea de armata germană, ostașii români au dovedit aceeași vitejie și destoinicie de totdeauna.

Zilele trecute s'a publicat un comunicat oficial, care arată rolul îndeplinit în acest războiu și pe care îl încrestăm și noi mai jos, căci el oglindește marile merite ce ne-am cucerit și jertfa pe care am adus-o pentru stârpirea sălbăticiei bolșevice. Iată ce spune comunicatul:

1. In Ucraina, la Est de Nipru, în regiunea Mării de Azov, vânătorii de munte și corpul de cavalerie, luptând cot la cot cu armata germană, au respins, după lupte sângeroase, atacurile unui inamic mult superior, în mari unități, tancuri și artilerie grea.

Inamicul este în acest sector în plină retragere către Est.

Vânătorii de munte și brigăzile V, VI și VIII cavalerie merită admirația și recunoștința Patriei.

2. Pe frontul Odessei, inamicul, aducând numeroase forțe și tancuri din Crimeea și Caucaz, a încercat să spargă frontul nostru. La Est de limanul Cujalnic, atacul a fost oprit, iar în regiunea Tatarca și Dolnic a fost respins după trei zile de lupte grele și sângeroase. In acest ultim sector a lăsat pe teren 30 tancuri. Pierderile inamicului sunt foarte mari.

3. Pentru acei care cred încă și difuzează, intenționat sau din ușurință, neadevărurile răspândite zilnic de anumite posturi de radio, Marele Cartier General comunică următoarele date:

Dela începutul războiului am capturat peste 60.000 prizonieri și avem 15.000 dispăruți, dintre care 7—8.000 trebuesc socotiți printre morți și numai restul printre prizonieri; 20.000 morți și 76.000 răniți, din care circa 80 la sută ușor răniți și recuperabili.

In schimb, adversarul a pierdut, în sectoarele în care au luptat trupele noastre, 70.000 morți și 100.000 răniți.

Am doborit 553 avioane inamice și am pierdut 120, din care o parte sunt recuperabile. Am capturat foarte mari cantități de materiale și muniții. Am pierdut, comparativ, mult mai puțin.

S'au prins până acum peste 90 la sută din parașutiștii aruncați din avion și din organizațiile teroriste lăsate în spatele nostru. Nici unii, nici ceilalți nu au reușit să exercite nicio distrugere, niciun atentat. Nu am avut niciun tren de muniții, niciun depozit, niciun pod și nicio uzină distruse de bombe din avion.

La Ploiești pagubele provocate nu au atins nici 300 milioane de lei.

Acesta este adevărul.

E destul de limpede.

In momentul când încheiem revista ne vine încă o veste îmbucurătoare, pe care ne grăbim să o împărtășim cititorilor noștri. Un comunicat din Berlin anunță că trupele române care luptă la Odesa au cucerit noui poziții spre inima acestui oraș întărit al bolșevicilor. Aviația română a doborit la 3 Octomvrie mai multe avioane bolșevice și a asigurat operațiunile de asediu alăturea de aviația germană.

Lupta dela răsărit se apropie, precum se vede, de biruința cea mare.

S.

Descoperirile din Basarabia

In fiecare zi se fac noi descoperiri în toate județele Basarabiei, cu privire la nemaipomenitele cruzimi săvârșite de bolșevici în timpul cât au stăpânit această provincie românească. Râpele de la marginea orașelor și târgurilor sunt pline de cadavrele românilor uciși fără nicio altă vină decât că erau Români.

In Chișinău s'au descoperit două gropi mari și altele mai mici în chiar centrul orașului, în partea din fund a curții fostului local al Consulatului italian din str. Viilor, unde pe timpul ocupației bolșevice a funcționat poliția specială sovietică.

Victimele denunțate acestei poliții speciale erau ridicate în timpul nopții dela casele lor și așa cum se aflau, în cămașă sau pijama, erau duse în beciul localului și asasinate. Asupra cadavrelor găsite s'au aflat și sentințele de condamnare, ceea ce dovedește că asasinii nu aveau nevoie să dea seamă nimănui de cruzimile pe care le săvârșeau și că aceștia voiau, dimpotrivă, ca să nu mai rămână absolut nici un fel de urmă despre aceste orori. Basarabia trebuia despopulată de Români, aceasta era hotărîrea luată de bolșevici. Și pentrucă două milioane de Români nu puteau fi uciși în massă, bolșevicii au ales două căi: execuția pe baza unei judecăți sumare și deportarea treptată.

După îmbrăcămintea morților desgropați, s'a putut stabili că victimele aparțineau tuturor claselor sociale, preoți, funcționari, ceferiști și chiar elevi de liceu. Iar din felul cum au fost găsite cadavrele se putea deduce modul barbar cum se făcea și execuția. Unele prezentau urme de gloanțe, altele tăieturi de cuțite în toate părțile corpului. Toate cadavrele aveau mâinile și picioarele legate, pentruca victimele să poată fi chinuite înainte de a fi ucise.

La Ismail s'au găsit execuții săvârșite în acelaşi chip, ceea ce dovedește că ordinul de masacrare a Românilor era general pentru toată Basarabia.

Populația de peste Prut conlucrează cu autoritățile de acolo la descoperirea tuturor asasinatelor săvârșite de bolșevici și este îngrozită nu numai de ce iese azi la iveală, dar și de primejdia ce o aștepta dacă întârzia desrobirea Basarabiei de către trupele române.

M. DĂNESCU

Sergentul Istrate Vasile

In atacul dela Hârșova, la 17 Iulie, un puternic foc de armă automată stânjenea înaintarea companiei din care făcea parte sergentul Istrate Vasile. Fără a sta prea mult pe gânduri, inimosul sergent pornește din proprie inițiativă târâș, ascunzându-se după toate ridicăturile terenului și căutând fiecare tufiș spre a descoperi arma ucigătoare. Conducându-se după împușcături se apropie de un pom lângă care vede servanții armei alimentând sus între crăci pe trăgător.

Ochește și trage în acesta, îl doboară, somează pe servanți să se predea, pe unul îl omoară lovindu-l cu patul armei în cap și se întoarce la companie. Având drumul deschis, compania își reia înaintarea.

S.

Glume

Stalin.

Un ziarist american a sosit la Moscova și a fost primit imediat în audiență de Stalin.

— De ce, a întrebat el, dați foc recoltelor, satelor, orașelor și bisericilor?

La care dictatorul roșu a răspuns:

— Ca să dovedim lumii că lumina vine dela Răsărit.

Flota din Baltica.

Stalin a chemat la dânsul pe tovarășul amiral care comanda flota din marea Baltică:

— Vasăzică, exclamă el furios, acum nu mai avem nicio bază în golful Finic?

— Cum nu? Marea e a noastră!

— Ba nu. E a nemților.

— La suprafață o fi, dar fundul a rămas tot al nostru, tătucule!

Benzină americană.

Ziarul japonez Hochi anunță că la Vladivostock a sosit primul vapor cisternă american, încărcat cu benzină pentru avioanele sovietice.

— Foarte bine, spune un mujic. Dar ce vor face sovietele cu benzina asta acum când nu mai au avioane?

— Idiotule! exclamă un altul. Dar grâul, dar casele, dar bisericile, cum vrei să le incendiem fără benzină?

Armata sovietică.

— Cum te cheamă?

— Aizic Goldenberg, tovarășe comandir.

— Din ce companie?

— Kaufman, Goldenberg și compania, articole de fierărie en gros.

O chestie cu un scoțian și un irlandez.

Un scoțian și un irlandez, plecând la războiu, făcuseră jurământ să se ajute unul pe altul în cazul când li se va întâmpla ceva. In vârtejul unei bătălii, scoțianul, pe care un glonț îl izbise în picior, ceru ajutorul prietenului său. Acesta alergă, îl ridică și-l luă la spinare. Dar, pe drum, o schijă smulse capul scoțianului. Irlandezul nu băgă de seamă și-și urmă drumul. Un doctor îl zări și-l întrebă încotro merge.

— Duc pe camaradul meu la pansat, răspunse soldatul.

— Păi, nătărăule, nu vezi că n'are cap?

Irlandezul stătu nedumerit o clipă, apoi glăsui supărat:

— Mincinosul!... Și mie mi-a spus că-i lipsește numai piciorul!

Epistoliile soldatului Neață

Dă undeva dăpă Front
Marițica Neichiii Dragă
Tocmai Mă așezasem subt un (1) pom săți scriu
Matale Epistolia când după deal începură
să bâzâie neste aeroplane bolșevice Io
eram cu alde don căprar Manole cu Nița bobilă
Io. și încă fo (4) patru. Vine
Căprar ce ne facem fraților mustele spuse don
să le dăm la fiecare câte un burec în Burtă măcar dam avea un zebelaș.
Și fiindcă naveam altceva de făcut ne pitirăm repede
în păduricea dă lângă o grădină cu Varză. Ce
să vezi Marițico? Ciolovecii începură să
bombardeze Varza dă
dă varză la (200) două sute dă metri. săreau cotoarele
Varză Marițico dragă dă near fi ajuns Nouă Și au tocat la
pentru Sarmale să poftim dă Crăciun la Masă
tot Teleormanu ba și Vlașca. Ai văzut sări ca
ars don Căprar Manole ăstia acu să duc la Stralinu lor
și ziciă au bombardat un regiment dal Nostru și o să
se laude cu Varza asta o lună întreagă păla Radio ăla
al lor dăla Londra că mi se pare că șiau mutat Capitala
acolo la Englejii Englez So pă ei, atunci tipai și io
săi ciupim și Noi cât om putea cu puștile
Și unde să repezi atunci don caporal și tram,
și tranc trage dăntre foile dă Varză, ba Io
mă suiii chiar întrun salcâm ca să fiu
mai sus că numai ce le văzuram cum ne întorc
târtițele și iao la sănătoasa ciupite pă toate părțile
ca de vărsat dă parcă ar fi fost obraji pistruiați
dă hahami sau dă balabuște. Păcat dă Varză
Al Matale care dabia sa dat jos dân salcâm
că mi sa prins moletiera întro cracă
Neață

Nu să vede că a fugit.

Chiuituri

Stau fetele și se uită
La cămașa mea cea ruptă,
Pentru tine mândră dragă,
Vin jandarmii și mă leagă.

Cine-și lasă drăguța,
Fie-i hrană cenușa
Băutură slatina
Și hodină temnița!
Cine-și lasă drăguțu
Fie-i hrana grâuțu,
Băutură vinuțu
Și hodină pătuțu.

Astă vară — acum un an
Tinerel copil eram;
N'aveam barbă, nici mustață
Mă ținea mândra de brață
Dar acuma sunt bătrân
Mă ține mândra pe sân.

Foae verde siminoc,
Mândra mea cu ochi de foc,
N'am avut de ei noroc!...
Foae verde trei alune,
Nu fac nicio stricăciune
Numai dragoste pe lume...

Frunză verde ismă creață
Zorilor de dimineață,
Nu pripiți cu revărsat
Căci m'apucă ziua'n sat
Și cu calul de furat
Cu șaua de căpătat
Cu mândra necununat
Și mi-i teamă, că-i păcat.

Neață camuflat

Bucătarul: De-o jumătate de oră îl caut pe Neață să-i dau ciorba, și nu-l găsesc! Ia vedeți, poate îl găsiți voi!

Pățaniile soldatului Neață

de Neagu Rădulescu

Neață: Ce mă fac frate Ioane, că n'am cască. Cum să merg în recunoaștere? mi-o îngropă un proectil când mă dusei să mă spăl. Era lângă raniță.

— Aha! Am găsit! Ia uite câtă mai pepenoaica verde! Pepenoaică dă Ucraina!

— S'o tai în jumătate, să-i scobesc miezu .... și ....

— ... uite ce mândrețe de cască are Neață!

Faptele săptămânii

DIN ȚARA

MAESTATEA SA Regina Mamă Elena este neobosită când e vorba să meargă la spitale, pentru a alina suferințelor soldaților răniți. Astfel săptămâna trecută a fost la spitalul „Iubirea de Oameni" și liceul „Sfântul Sava" din Capitală, cum și la spitalul din Buftea, interesându-se de starea răniților și încurajându-i.

D-L MAREȘAL ANTONESCU a vizitat Sudul Basarabiei, mergând în județele Cetatea-Albă și Ismail. Pretutindeni Domnia Sa a cercetat bisericile, școlile, prefecturile, preturile și primăriile din orașe și sate, dând sfaturi și îndrumări. Populația a ținut să-i mulțumească pentru liniștea ce le-a redat-o prin isgonirea bolșevicilor.

UN CONSILIU de Miniștri s'a ținut săptămâna trecută sub președința d-lui Mareșal Antonescu, ocupându-se de aprovizionarea regiunilor lipsite de alimente, aducându-se de acolo unde sunt mai multe. De asemenea s'a ocupat de fixarea prețurilor la aceste alimente.

MINISTERUL FINANȚELOR reamintește că monedele de 50 lei și 100 lei nu mai circulă dela 12 Octomvrie.

SUBSECRETARUL de Stat al Aviației italiene, d-l general Pricola, întorcându-se de pe frontul unde luptă unitățile aviației italiene contra armatei sovietice, a trecut prin Capitală.

ECHIPA de teatru a „Corpului Luptătorilor", în dorința de a mai înveseli pe răniții din războiu, a fost săptămâna trecută la spitalul înființat la liceul „Mihai Viteazul" din București, unde au descrețit frunțile răniților români, germani și italieni din acel spital.

ÎN TRANSNISTRIA s'a înființat un oficiu pentru distribuirea ziarelor românești și germane. Pentru prima dată frații noștri români vor putea ceti slova românească.

ÎN SATUL românesc Sucleia din Transnistria, un căpitan german Lehmann, văzând populația că se roagă lângă un grajd, căci biserica fusese făcută grajd de bolșevici, a purces să refacă biserica și neavând clopote, i-a făcut din niște metale un fel de clopote ce puteau suna.

Biserica fiind terminată, a fost sfințită de Inalt Prea Sfințitul Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului, înconjurat de preoți și fiind de față români și ruși de prin toate satele alăturate, căci este primul locaș al lui Dumnezeu ce se deschide în această regiune românească.

D-L GENERAL Jienescu, subsecretar de Stat al Aviației, a plecat la Berlin, săptămâna trecută, în misiune oficială.

GUVERNĂMÂNTUL Basarabiei reamintește că acei ce vor ajuta la prinderea parașutiștilor sovietici vor primi o bună răsplată, iar cei ce vor lucra împotriva intereselor Statului, vor fi pedepsiți și chiar condamnați la moarte.

PRIN NOUA organizare, Bucovina va cuprinde și județele Hotin și Dorohoi, pe lângă: Cernăuți, Câmpulung, Rădăuți, Storojineț și Suceava.

Basarabia va cuprinde județele: Bălți, Cetatea Albă, Cahul, Chilia, Ismail, Lăpușna, Orhei, Soroca și Tighina.

Ascultați în fiecare zi dela 12,50—13,50 „Ora ostașilor la Radio"

DE PESTE HOTARE

ÎN FRANȚA condamnările comuniștilor sunt din ce în ce mai aspre. Astfel au fost condamnați la moarte un alt număr de comuniști, printre care și câțiva foști deputați.

ÎN BULGARIA avioane rusești au mai lăsat alți parașutiști bolșevici, ca să facă distrugeri, dar au fost prinși de autoritățile bulgare.

CU PRILEJUL publicării comunicatului Marelui Cartier General Român, referitor la pierderile armatei române în acest războiu, toate ziarele germane, italiene, franceze, elvețiene, croate și slovace, aduc cuvinte de laudă soldatului român, care se luptă eroic, nu numai pentru a recuceri Basarabia și Bucovina, ci și pentru a distruge în bârlogul ei fiara bolșevică.

Ziarul german „Voelkischer Beobachter", după ce preamărește eroismul armatei române, adaugă următoarele: „Crucea de fier primită de Mareșalul Antonescu din partea Fuehrerului a fost dovada stimei pe care armata României și-a câștigat-o în lupta contra bolșevismului. Pentru această prietenie de arme, gândurile Germaniei se îndreaptă și astăzi spre aliații ei, care contribue cu toată puterea la întărirea noiei Europe".

ÎNTRE Germania și Anglia s'a încheiat o înțelegere pentru ca prizonierii de războiu grav răniți să fie lăsați să se întoarcă în țara lor, făcându-se schimb între ei.

DUPĂ CE Iranul a fost ocupat de trupele engleze și sovietice, toți Germanii au fost arestați și duși în lagăre, iar femeile și copiii lor, după ce au fost torturați și jefuiți de tot ce aveau, au fost isgoniți din țară. Ei au trecut prin Turcia și România, îndreptându-se spre Germania.

DUPĂ DESROBIREA Estoniei s'a putut constata că 160.000 estonieni au fost asasinați de comuniști sau trimeși în Siberia.

ÎN PROTECTORATUL Boemiei și Moraviei au fost arestați și judecați pentru sabotaj și înaltă trădare, un număr de cehi, foști înalți demnitari, cei mai mulți fiind condamnați la moarte. Printre aceștia este și un fost prim ministru.

ÎN ZIUA de Vineri 3 Octomvrie, Fuehrerul Adolf Hitler a venit de pe front, pentru o zi, la Berlin ca să ia parte la deschiderea operei ajutorului de iarnă pe 1941—1942.

Cu această ocazie a rostit o cuvântare în care a arătat că este sigur de izbândă. Peste două milioane și jumătate de prizonieri sovietici au fost capturați, cât și material de războiu foarte numeros, fiind distruse sau luate peste 15.000 avioane, 18.000 tancuri, și altele.

Aduce laude Mareșalului Antonescu și armatei române, pentru lupta ce o duce alături de Marele Reich, arătând că aproape întreaga Europă luptă azi contra bolșevismului.

Totodată anunță o mare ofensivă pe frontul de Est. Această luptă fiind cea mai mare din istoria popoarelor.

FUEHRERUL a înființat o nouă decorație de războiu, „Ordinul de războiu al Crucii Germane", care se va da celor ce vor face acte de vitejie de mare însemnătate.

NUMEROASE persoane civile și militare părăsesc Rusia sovietică, fugind în Turcia.

POȘTA SENTINELEI

Plot. t. r. T. C. Lianu și serg. t. r. Filaret Ozor.

„De pe front vă trimit aici versuri și proză. Versuri de subsemnatul și proză de camaradul meu Filaret Ozor. Suntem amândoi din Nordul umbros al Bucovinei și pentru a ne mai liniști dorul de casă și sat, mai scriem și lucruri pentru „zăbavă" sufletească. Ne-ar bucura nespus de mult aici în tranșee, dacă însăilările ar apare în gazeta „Sentinela", gazetă care ne este de mare folos sufletului, în ceasuri mai libere".

„Psalmii" trimiși ar merge la orice revistă literară. Pentru „Sentinela" dați-ne lucruri vii, la înălțimea ceasului de față. Din eroismul pe care-l trăiți în fiecare clipă puteți scoate bucăți minunate pentru gazeta ce o citiți cu atâta drag.

Povestirea trimisă e prea mare pentru paginile noastre.

Sold. Chiru Neacșu. Pentru simțirea patriotică și avântul ostășesc care se înaltă din cântecele trimise culegem câteva strofe:

Frunză verde a bobului
Sus pe malul Nistrului
In bătaia tunului,
Unde cad obuzuri grele
Grenade și cu șrapnele
Gloanțe de mitraliere,
Frunză verde și-un pelin
Pe linia lui Stalin
Numai jale și suspin.
Trag Rușii din cazemate
Cu arme automate;
A sosit și ziua frate
Să luptăm pentru dreptate.

Caporalul Dobrescu I. Const. „In aceste vremuri de înălțare sufletească cred că toți trebue a contribui cu cât de puțin la opera de propagandă națională".

Ai multă dreptate. Acesta este și gândul nostru, celor dela „Sentinela", care de vreo doi ani ne străduim să vă trimitem slove alese pentru desfătarea sufletului ostășesc. Este mai bine să așterni pe hârtie simțiri curate, românești, când simți nevoia unei spovedanii, decât să flecărești vrute și nevrute. Urechea dușmanului ne pândește mereu și mai ales din flecăreala ostașilor se poate culege anumite informații care pot să ne vatăme. „Tăcerea e de aur", mai ales în războiu.

Iți publicăm cu plăcere versuri, însă scrise numai în grai popular.

Evenimente din războiu

FRONTUL ANTIBOLȘEVIC DIN RĂSĂRIT. In cursul luptelor din spațiul Niprului a fost nimicită pe lângă armata de uscat și flota marinei de războiu bolșevice care se afla pe fluviul Niprul. Această flotă, alcătuită din mai multe monitoare și vedete rapide, slujise comuniștilor la ocuparea Poloniei răsăritene și de legătură până la cursul Dunării.

In ultimele trei zile, în cadrul ofensivei care s'a deslănțuit pe frontul de răsărit, aviația germană a distrus căile ferate din regiunea Moscovei și Charkowului. In urma bombardamentului, peste 200 trenuri de marfă au suferit stricăciuni. Din cauza acestor pierderi trupele sovietice se vor resimți foarte mult.

După numeroase atacuri încununate de succes, trupele germane și-au deschis drumul către Bazinul Donețului și stepele Transcaucaziei. Forțele bolșevice împuținate prin luptele de până acum nu vor mai fi în stare să organizeze o linie defensivă puternică.

Inamicul este urmărit pas cu pas în sectorul de miazăzi de către trupele germane și aliate. Prin ocuparea forturilor Mariopol și Bertjonsk dela Marea de Azov, înaintarea armatelor antibolșevice și-au ușurat posibilitățile de manevră către Sud. Bolșevicii au fost luați prin surprindere, mai ales că ei se așteptau ca atacul german să se dea în direcția Moscovei. Statul major al armatei a noua sovietice" a fost luat prizonier, iar comandantul a fugit cu avionul.

Incă odată se constată că scopul tacticei gemane nu este atât să ocupe orașe, pentru paradă, ci mai ales să nimicească cu desăvârșire forțele sovietice, ori unde se găsesc.

Umăr la umăr cu trupele aliate, unitățile germane urmăresc pe inamicul bătut în preajma Mării de Azov. Formațiunile motorizate și carele blindate au înaintat adânc în dispozitivul de retragere al inamicului.

TRUPELE ROMÂNE au înaintat pe noi poziții, făcând peste 300 prizonieri.

Formațiunile aviației române au obținut și ele noui succese în luptele aeriene, doborând câteva avioane sovietice.

IN SECTORUL DE NORD, importante forțe bolșevice au încercat o debarcare la Vest de Leningrad, fiind însă nimicite de trupele rapide germane. De asemenea și alte contraatacuri bolșevice au fost respinse.

PE CELELALTE FRONTURI. In lupta împotriva Marei Britanii, avioanele de luptă germane au scufundat zilnic vapoare de comerț. De asemenea au bombardat instalații de războiu importante de pe insulele Shetland și porturile din Sud-Vestul Angliei.

IN AFRICA DE NORD, avioanele germane „Stuka" în unire cu cele italiene au bombardat portul Tobruk și raza portului Suez.

C. 43.842. — M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ, BUCUREȘTI